

væsen, 4de Aargang Nr. 11, findes en Udtalelse, som han mener kan tages til Støtte for de Betragtninger, han her har anført, og saa tilføjer han: „Ærede Medlemmer ville maaske spørge, hvem denne Autoritet er; jeg skal sige hans Navn: det er Professor la Cour.“ — Jeg maa maaske med Formandens Tilladelse oplæse endnu nogle faa Linier. — „Der foreligger en Artikel fra hans egen Haand i nævnte Tidsskrift. Han skriver deri, at det kan ikke tilraades at anlægge Elektricitetsværker med Vindkraft, idet de sandsynligvis ikke ville egne sig der, hvor man kan faa elektrisk Energi fra et Centralværk, f. Eks. et Byværk, til en rimelig Pris; og som en rimelig Pris nævner han 5 Øre pr. Hektowatttime. Naar man nu ved, at ved nyere Elektricitetsværker, som anlægges her i Landet, f. Eks. ved det Elektricitetsværk, vi have faaet i Randers, faar man Elektriciteten til en Maksimalpris af $3\frac{1}{2}$ Øre og en Minimalpris af $1\frac{1}{2}$ —2 Øre pr. Hektowatttime, saa bliver det en Gennemsnitspris af ca. $2\frac{1}{2}$ Øre, altsaa kun Halvdelen af den Pris, som Professor la Cour ikke mener, at Professor la Cours Vindelektricitetsværk kan konkurrere med. Det synes jeg er en ret artig Pæl, som Professor la Cour driver igennem Vindelektricitetsværkerne i den Form, de have faaet fra hans Haand.“

Det forekommer mig rigtignok, at hvis det ærede Medlem i den Udtalelse af Professor la Cour vil se et Bevis paa, at Vindelektricitetsværkerne ere umulige, maa han være meget nøjsom. For hvad er det, Professor la Cour siger her? Han siger, at hvor man kan faa en Hektowatttime for f. Eks. 5 Øre, kan det ikke betale sig at anlægge et Vindelektricitetsværk. Men hvor er det, man kan faa denne Kraft til en saa billig Pris? Det er kun i Byerne, man kan lave store Værker. Naar der er Tale om at lave Værker, som repræsentere Hundredetusinder Hestes Kraft, kan det selvfølgelig ikke betale sig at anlægge en Vindmølle og fremstille Elektriciteten ved Vindkraft. Det har Professor la Cour heller ikke paastaet kan betale sig, men jeg skal oplyse, at afdøde Statskonsulent Dencker har oplyst, at en Hestekrafttime pr. Hestegang vil koste 70 Øre, men hvor man havde rigtig store Værker, inde i København f. Eks., vilde man kunne komme ned til en Pris pr. Hestekrafttime af omtrent 2 Øre. Der er jo et forfærdeligt Spring mellem de 70 Øre og de 2 Øre, her er mange Muligheder, og her er det netop, Vindelektriciteten kan komme til Hjælp paa de afsides liggende Egne, som ikke

kunne komme i Forbindelse med de store Elektricitetsværker. Og naar nu Statskonsulent Dencker oplyste, at en Hestekrafttime kan anslaaes til 70 Øre, maa det dog siges, at selv om man skulde give 10—15 Øre ved et Vindelektricitetsværk, er det alligevel en billig Pris. Derfor kan det være rigtigt nok, at inde i Byerne, hvor man har store Værker til Hundredetusinder Hestes Kraft, kan man faa det langt billigere ad anden Vej. De to Ting staa ikke i Modstrid med hinanden, og det er blot det, la Cour siger i det Stykke, det ærede Medlem refererede: at hvor man kan faa en Hektowatttime til en saa billig Pris, som man kan i de større Byer, kan der selvfølgelig ikke være Tale om at anlægge Vindelektricitetsværker.

Naar det ærede Medlem mener, at der ikke er ført noget Bevis for Vindelektricitetsværkernes Fortrinlighed, forekommer det mig, at Beviset ligger deri, at de vinde større og større Udbredelse ude paa Landet. Nu kan det ærede Medlem naturligvis anse Landmændene for at være dumme, de forstaa ikke at skønne, om de faa det billigst ved at faa Elektriciteten lavet ved Vindmølle eller ved Petroleumsmotor. Det kan det ærede Medlem naturligvis tro om Landmændene, men jeg mener dog at maatte paastaa det modsatte, at ogsaa Landmændene forstaa at skønne om økonomiske Spørgsmaal, hvor de selv maa udrede Pengene. Jeg skal imidlertid henvise til, at ogsaa inde i København har man anvendt la Cours System. Københavns Havnevæsen har anbragt en Vindmølle til at betjene deres Sluseværker ude i Kalvebodstrand. I Formiddags havde jeg en Samtale med Havnebygmester Møller. Jeg spurgte ham, hvorledes det virkede, og han sagde: Aldeles fortrinligt. Han sagde, at de til at begynde med havde en Petroleumsmotor derude til at betjene Sluseværkerne, men saa blev der Tale om en Hjælpekraft, og saa fandt man, at det vilde være billigst at anvende en Vindmotor til den Hjælpekraft. Man anskaffede da en Vindmotor efter la Cours System og anlagde den ganske efter la Cours Model. Og nu er Følgen bleven, at man bruger Vindmotoren som Hovedkraft, men Petroleumsmotoren som Hjælpekraft. Saadan er Forholdet ude i Kalvebodstrand, og Havnebygmester Møller har givet mig Tilladelse til at sige, at Systemet virker aldeles fortrinligt, og at de ere storartet tilfredse med det. Men maaske en saadan Autoritet heller ikke vejer noget overfor det